

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118396864/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

bælte, — en Dragt, der lod hende tage sig slankere og højere ud end ellers. Hun trippede lidt paa den skraa Grund, der overalt, hvor den havde holdt sig tør, var glat af Naale og Kogleskæl; ofte gled hun og strakte da med et lille Skrig den højre Arm ud i Luften, saa det vide Ærme gled helt op over Albuens Smilehul, medens den anden med sin ubehandskede, solbrændte Haand greb fat i Mosset.

Pludselig slog jeg en høj Latter op, og da hun vendte sig med et spørgende Smil, pegede jeg paa hendes Skygge, der med en tyk, uformelig Skikkelse tegnede sig paa en lodret Stenflade ved Siden af hende; hun svarede med en endnu hjerteligere Latter, idet hun viste paa min Skygge, som mere langbenet end en Stork strakte sig op ad en Skraaning. Vi kunde længe ikke komme fra Stedet, thi ved den første Bevægelse gebærdede Skyggerne sig endnu latterligere. Og da vi endelig gik videre, hvor en Indsænkning gav Skoven Lov til at brede sig, drev de atter et pudsigt Spil, idet de snart lagde sig langs hen over Grønsværet og snart hoppede fra Stamme til Stamme, springende umiddelbart fra en, der kun var et Par Skridt fra os, til en, som lyste langt inde i Tykningen.

— Véd De hvad, sagde Minna, det er godt,